

Раф. Поповъ

Единъ изчезналъ великанъ — мамутътъ

Човѣкъ се ражда на земята, върху която се бави само единъ мигъ и, следъ като я напои съ собствената си потъ и кръвъ, най-после ѝ завещава плътъта си, а заедно съ това погребва всички спомени отъ преживѣни скърби и радости. Такава е била сѫдбата на всички живи твари, такава ще бѫде тя и за ония, които въ бѫдеще ще се радватъ на слънцето. Неизбрими милион човѣшки сѫщества сѫ загинали, много раси сѫ изчезнали, много култури сѫ угаснали и за всичко това едвали можехме да знаемъ нѣщо, ако въ земята, която е била аrena на жестоки борби, не бѣха запазени следи отъ далечното минало на човѣшкия родъ, както и следи отъ отдавна изчезналия животински свѣтъ.

Като изучаватъ запазените въ земята останки, днесъ геологизтѣ¹⁾, палеонтолозитѣ²⁾ и археологизтѣ³⁾ черпятъ знания за епохи, които се изпльзватъ отъ нашите исторически лѣтоброяния. Така, науката е проникнала въ най-дълбокото минало на земята и на човѣчеството и установява, какви сѫ били първите хора на земята, какъ е вървѣло културното развитие на човѣка, какви животни сѫ живѣли нѣкога на земята, кога сѫ изчезнали и пр.

Между другото, палеонтологията доказва, че въ миналотѣ геологически епохи сѫ обитавали върху земята хиляди и хиляди животински видове, които отдавна сѫ изчезнали. За тѣхъ ние не можехме да имаме ни-

¹⁾ Геология — наука за земята; ²⁾ Палеонтология — наука за измрѣлите животни, които нѣкога сѫ живѣли върху земята; ³⁾ Археология — наука, която изучава останките на човѣшката култура отъ миналотѣ времена.